

POSTANOWIENIE

Dnia 17 listopada 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras

w sprawie zażalenia X.Y.
na postanowienie Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Oświęcimiu
z dnia 25 sierpnia 2025 r.
o odmowie wszczęcia dochodzenia w sprawie [...]
po rozpoznaniu w Izbie Karnej
na posiedzeniu w dniu 17 listopada 2025 r.
wniosku Sądu Rejonowego w Chrzanowie
o przekazanie sprawy sygn. akt II Kp 444/25
do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu,
na podstawie art. 37 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

sprawę II Kp 444/25 przekazać do rozpoznania Sądowi
Rejonowemu dla Krakowa – Śródmieścia w Krakowie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 19 września 2025 r. Sąd Okręgowy w Chrzanowie zwrócił się do Sądu Najwyższego o rozważenie przekazania w trybie art. 37 k.p.k. innemu sądowi równorzędnemu sprawy zainicjowanej zażaleniem X.Y. na postanowienie Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Oświęcimiu w przedmiocie odmowy wszczęcia dochodzenia o czyn z art. 226 § 1 k.k. i in.

Z uzasadnienia wniosku wynika, że podstawowym argumentem przemawiającym za skorzystaniem z inicjatywy art. 37 k.p.k. jest okoliczność, iż pokrzywdzoną w tej sprawie jest X.Y. - wieloletnia sędzia sądu właściwego do rozpoznania zażalenia. Zwrócono także uwagę, że Sąd Rejonowy w Chrzanowie działa w niedużym mieście i zatrudnia relatywnie niewielu sędziów i asesorów, co powoduje, że sędziowie i asesorzy co do zasady znają się i mają ze sobą częsty kontakt, co w naturalny sposób doprowadziło do powstania bliskich, koleżeńskich relacji zawodowych i prywatnych.

Zdaniem sądu występującego z wnioskiem wskazane okoliczności dają podstawę do przyjęcia, iż w niniejszej sprawie zaistniały przesłanki uzasadniające wystąpienie do Sądu Najwyższego z wnioskiem w trybie art. 37 k.p.k., o przekazanie sprawy do rozpoznania Sądowi Rejonowemu innemu niż Sąd Rejonowy w Chrzanowie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek jest zasadny. „Dobro wymiaru sprawiedliwości” w takim rozumieniu jakie należy odkodować z przepisu art. 37 k.p.k., przemawia za przekazaniem sprawy innemu niż miejscowo właściwy sądowi równorzędnemu wtedy, gdy zachodzi konieczność uwzględnienia sytuacji, które mogą wywierać wpływ na swobodę orzekania lub stwarzać przekonanie o braku warunków do rozpoznania sprawy w sposób obiektywny. Celem takiej decyzji jest wyeliminowanie mogących powstać w opinii publicznej uzasadnionych podejrzeń co do braku obiektywizmu w rozpoznaniu sprawy przez właściwy sąd. Podkreślić trzeba, że nie chodzi o każdy rodzaj takich podejrzeń, ale takie podejrzania, które mogłyby powstać u postronnego, niezainteresowanego osobiście sposobem rozstrzygnięcia danej sprawy, obserwatora takiego procesu, który przy tym posiada podstawową wiedzę o zasadach procesu i roli organów procesowych, a zatem rozumie kontekst procesu i zna podstawowe zasady procesowe.

Zdaniem Sądu Najwyższego taka sytuacja ma miejsce w niniejszej sprawie, w której pokrzywdzoną i stroną skarżącą postanowienie Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Oświęcimiu z dnia 25 sierpnia 2025 r. o odmowie wszczęcia dochodzenia jest sędzia orzekająca w sądzie właściwym do rozpoznania tego środka odwoławczego. Nie ma wątpliwości co do tego, że rozpoznanie wniesionego

zażalenia przez ten sąd w odbiorze społecznym, ugruntować mogłoby przekonanie o braku rzetelności oraz stronnictwa prowadzonego postępowania i to niezależnie od jego wyniku. Z tych względów uznając, że dobro wymiaru sprawiedliwości przemawia za przekazaniem sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu, Sąd Najwyższy przekazał ją do Sądu Rejonowego dla Krakowa - Śródmieścia w Krakowie.

[J.J.]

[a.ł.]